

ALEX GINO

MELISSA

Albatros

Melissa

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Alex gino

Melissa – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

ALEX GINO

MELISSA

Albatros

Přeložila Anežka Dudková

PRO TEBE, AŽ SI BUDEŠ
PŘIPADAT ODLIŠNĚ

OBSAH

- kapitola I** Tajemství 9
- kapitola II** Šarlota umře 15
- kapitola III** Hraní je akorát předstírání 24
- kapitola IV** Očekávání 38
- kapitola V** Konkurz 45
- kapitola VI** Zabaveno 56
- kapitola VII** Když je ti pod psa, čas se vleče 64
- kapitola VIII** Fakt blbec 69
- kapitola IX** Večere u Arnioho 83
- kapitola X** Proměny 93
- kapitola XI** Pozvání 105
- kapitola XII** Melissa jde do zoo 112

kapitola I

TAJEMSTVÍ

George vytáhla z nejmenší kapsičky na velkém červeném batohu stříbrný klíč od vstupních dveří. Máma ten klíč všila dovnitř, aby se neztratil, ale šňůrka, na které visel, nebyla dostatečně dlouhá, takže k zámku nedosáhla, když byl batoh na zemi. Takže George nemotorně balancovala na jedné noze a batoh si položila na druhou. Kroutila klíčem, dokud nezapadl do zámku.

Vklopýtla dovnitř a zavolala: „Je někdo doma?“ Nikde se nesvítilo. I tak se ale George potřebovala ujistit, že v domě nikdo není. Dveře do mámina pokoje byly otevřené a postel ustlaná. Stejně tak zel prázdnotou i Scottův pokoj. Když si teď George byla jistá, že je sama, vešla do třetí ložnice, otevřela dveře skříně a zadívala se na kupičku plyšáků a nej-různějších hraček, které tam ležely. Všechno bylo na svém místě.

Máma si stěžovala, že si George s žádnou z těch hraček už roky nehraje, a tvrdila, že by je měly dát někomu, komu by udělaly radost. Jenže George je potřebovala tady, aby hlídaly její nejcennější a nejtajnější poklad. Zalovila pod plyšovými králíčky a medvídky a nahmatala plochou džínovou kabelku. Jakmile ji držela v ruce, odběhla do koupelny,

zavřela dveře a otočila klíčem. Pevně tiskla tašku v náručí a svezla se k zemi.

George naklopila kabelku a na dlaždičky se vysypaly lesklé, hladké stránky tuctu časopisů. Obálky slibovaly JAK NA DOKONALOU PLEŤ, DVANÁCT SVĚŽÍCH LETNÍCH SESTRŮ, JAK OSLOVIT TOHO SEXY TÝPKA a PARÁDNÍ ZIMNÍ OUTFIT. George byla jen o pár let mladší než holky, které se na ni usmívaly z lesklých stránek. Brala je trochu jako kamarádky.

Vytáhla číslo z loňského dubna, jež už si prohlížela nesčetněkrát. Listovala nabitými stránkami, jen to šustilo. Cítila vůni papíru.

Zastavila se nad fotkou čtveřice dívek na pláži. Stály tam v plavkách, jedna vedle druhé, a každá vystříhla nějakou pózu. Vpravo na stránce se pak nacházely rady, jaký střih plavek zvolit podle typu postavy. George ty postavy ale připadaly všem stejně. Všechny byly holčičí.

Na další stránce seděly na dece dvě rozesmáté holky a objímal se kolem ramen. Jedna měla na sobě proužkované bikiny, druhá jednoduché puntíkové plavky, na bocích vykrojené.

Kdyby tam s nimi byla George, přesně by mezi ně zapadla, smála by se a vzala by je taky okolo ramen. Oblékla by si zářivě růžové bikiny a měla by dlouhé vlasy a její nové kamarádky by jí na hlavě hrozně rády vytvářely složité účesy. Zeptaly by se jí na jméno a ona by odpověděla: *Jmenuju se Melissa*. Melissa bylo jméno, kterým George oslovovala svůj odraz v zrcadle, když se zrovna nikdo nedíval. V takové chvíli si taky mohla sčesat svoje nazrzlé hnědé vlasy do čela, jako by to byla ofina.

George prolétla řvavé reklamy na přihrádky do batohů, laky na nehty, nejnovější mobily, a dokonce i tampóny. Přeskočila článek o tom, jak si vyrobit vlastní náramky, a další rady, jak mluvit s kluky.

Její sbírka časopisů vznikla vlastně náhodou. Předminulé léto si v knihovně v koši na papír všimla starého čísla časopisu *Dívka*. Právě to slovo ji okamžitě upoutalo, *dívka*, a tak si časopis strčila pod bundu na potom. Další časopis na sebe nenechal dlouho čekat, tentokrát ho zachránila z popelnice blok od domova. A hned následující víkend našla na blešáku za čtvrták tu džínovou tašku. Byla velká tak akorát na časopisy a nahoře měla zip. Jako by vesmír chtěl, aby si svoji sbírku mohla bezpečně uložit.

Zastavila se na dvojstraně s článkem o tom, JAK SE DOKONALE NALÍČIT. George ještě nikdy namalovaná nebyla, ale hltala očima barevné paletky vlevo na stránce. Srdce jí zběsile bušilo. Přemítala, jaké by asi bylo mít opravdovou rtěnku. George si hrozně ráda mazala rty jelením lojem. Nosila ho celou zimu, ať už měla rty rozpraskané, nebo ne, a na jaře tyčinku vždycky schovala před mámou a natírala si rty dál, dokud jí lůj nedošel.

Zvenčí se ozvala rána a George vyskočila. Podívala se z okna, přímo dolů ke vchodu. Nikde nikdo, ale na příjezdové cestě leželo Scottovo kolo a zadní kolo se ještě točilo.

Scottovo kolo! To znamená Scott! Scott byl její starší brácha, chodil do prváku na střední. Zježily se jí chloupky na šíji. Za chvíli už se ozvalo dusání do schodů. Zamčené dveře do koupelny se otrásly. Jako by jí Scott trásl srdcem v hrudním koši.

Buch! Buch! Buch!

„Jsi tam, Georgi?“

„J-jo.“ Lesklé časopisy ležely rozprostřené po dlaždičkách na podlaze. Shrnula je do kupičky a nacpala je do tašky. Srdce jí bušilo skoro tak nahlas, jako Scott kopal do dveří.

„No tak, brácho, už to nevydržím!“ zařval Scott z druhé strany.

George co nejdříve zapnula tašku a hledala, kam by ji mohla schovat. Nemohla vyjít ven s ní. Scott by chtěl vědět, co v ní je. V koupelně stála jediná skříňka, plná ručníků, takže nešla úplně dovřít. To je taky nanic. Nakonec pověsila kabelku na sprchovou hlavici a zatáhla závěs. Zoufale zadoufala, že si Scott zrovna teď nevzpomene, co je to osobní hygiena.

Jakmile George otevřela dveře, Scott vpadl dovnitř a džiny si rozepínal, ještě než došel k záchodu. George se rychle vytratila, zavřela za sebou a venku se opřela o zeď, aby popadla dech. Kabelka na sprše se nejspíš ještě teď houpe. George se modlila, aby nepleskla o závěs, nebo hůř, aby nespadla a nežuchla na dno vany.

George u koupelny nechtěla stát, až Scott zase vyleze, a tak se vydala do kuchyně. Nalila si pomerančový džus a sedla si ke stolu. Byla jako na jehlách. Venku se zatáhlo a vevnitř se udělalo šero. Když se dveře do koupelny rozlétly dokořán, George nadskočila a vyšpláchla si džus na ruku. Uvědomila si, že skoro nedýchala.

Dup, dup, dup-dup-dup-dup-dup. Scott přidusal do přizemí, v ruce obal od dévédéčka. Otevřel ledničku, vytáhl krabici pomerančového džusu a mocně si přímo z ní lokl.

Na sobě měl slabé černé tričko a džíny s dírkou na koleni. Už měsíce nebyl u holiče a na hlavě měl kštici tmavě hnědých kudrlin.

„Soráč, jestli jsem tam vpadnul, zrovna když jsi pokládal kabel.“ Scott si holým předloktím otřel pusou.

„To ne,“ namítla George.

„Tak co ti tak trvalo?“

George zaváhala.

„Á, už vím,“ prohlásil Scott. „Vsadím se, žes tam měl časák.“

George ztuhla s pootevřenou pusou. Její mozek uprostřed myšlenky přestal pracovat. Přišlo jí, že je horko, a v hlavě jí hučelo. Položila ruce na stůl, aby se ujistila, že nepřestala existovat.

„Takže měl.“ Scott se zakřenil a Georginy očividné paniky si vůbec nevšiml. „Můj malej bráška! Dospívá a prohlíží si prasečinky.“

„Uhm,“ řekla George nahlas. Už věděla, jaké časopisy má na mysli. Málem se zasmála. Holky v jejích časopisech toho na sobě měly mnohem víc, dokonce i ty na pláži. George se uklidnila, aspoň trochu.

„Neboj, Georgi. Mámě to neřeknu. Tak já zase razím ven. Jen jsem se musel stavit pro tohle.“ Scott zatřepal černým plastovým obalem a dévédéčko vevnitř zachrastilo. „Ještě jsem to ani sám neviděl, ale má to být klasika. Je to v němčině. Ten název znamená něco jako *Zlá krev*. V jednu chvíli tam zombíci ukoušou jednomu chlápku ruku a zabijou ho a jeho nejlepší kámoš se těm zombíkům musí bránit tou ukousnutou rukou. Je to hustý.“